

ligt, som Bølgen, der sænker sig, et Pristald. Men der er i Øjeblikket den Mangel ved denne Lære, som det ærede Medlem ogsaa indrømmede, at ingen kan forudse, hvornaar dette Pristald kommer. Det ærede Medlem gentog endda ret hyppigt: Ingen aner noget om, hvornaar Pristaldet vil komme. Det, synes jeg dog, har en vis Betydning, thi hvis Pristaldet trækker adskillige Aar ud — og vi ved intet derom —, turde det være mindre farligt at gennemføre Loven paa det Grundlag, som nu foreligger, hvilket ellers det ærede Medlem angriber ud fra Synspunktet: Pristald, og derfor anbefaler han den glidende Skala. Men man maa tillige overfor denne Modstand mod Lovforslaget minde om, at alle Tillægene vil virke regulerende med Hensyn til Lønnen, hvad ogsaa det ærede Medlem fra Kellerup sikkert fuldt ud indrømmer. Baade Dyrtiltillæget og Konjunkturtillæget, ja, endogsaa Stedtiltillæget, som skal revideres i Aaret 1921—22, er i Virkeligheden regulerende overfor den Konjunktur, som i hvert givet Øjeblik er til Stede. Men selv om dette ikke var — det er nu —, maa jeg dog hævde, at naar der ikke kunde opnaas Enighed i Kommissionen paa andet Grundlag end dette, vil det være overmaade farligt atter at forlade det. Det er blevet sagt, at dette Lovforslag beror paa et Kompromis eller for at tale Dansk, at det er et Mæglingforslag mellem forskellige Anskuelser. Derom kan der neppe være Tvivl. Et af disse Tillæg, Konjunkturtillæget, er ganske sikkert et Udslag af denne Mægling, og man vil neppe kunne komme bort fra det og sætte noget andet i Stedet. Imidlertid er det ogsaa saaledes, at det socialdemokratiske Parti og, hvad der egentlig gælder langt stærkere, ogsaa Tjenestemændenes Organisationer er imod Indførelse af den glidende Skala, og da synes jeg, det er i høj Grad betænkeligt at forsøge paa at faa den indført. Men dette skal ikke betyde, at der fra min Side skulde være nogen Indvending derimod, thi jeg ser godt Fordelene ved det, hvis det skulde lykkes i Udvalget at komme til en Ordning i saa Henseende. Regeringens Stilling vil altsaa ikke være den, at vi vil gøre nogen Indvending imod Indførelsen af den glidende Skala. Men jeg tror ganske vist, at saaledes som Lovforslaget nu en Gang er bygget op, og saaledes som Forliget altsaa er bragt i Stand indenfor Kommissionen, vil der ikke være stor Udsigt til at faa gennemført andet Grundlag end det nu foreliggende.

Ærede Medlemmer — jeg tror ogsaa det ærede Medlem fra Kellerup — har nævnt den Mulighed at gøre Loven midlertidig, kun lade den gælde et Aar. Det vil jeg dog meget fraraade. Hvis vi skylder denne Sag ud, hvad man i Virkeligheden vil gøre ved en Begrænsning paa Tid, navnlig en saa kort Tid, er vi dermed alle inde i en uhyre Forhandling om den, samme Dag som Behandlingen af den er endt; og hvis, hvad alle haaber, den kan blive endt i forholdsvis kort Tid og indenfor denne Samling, maa jeg dog fraraade, at man i samme Øjeblik paa ny sætter alle Lidenskaber i Bevægelse ved at gøre Loven midlertidig og derved aabner Udsigt til at faa den ikke alene forandret, men grundig forandret.

Af de Spørgsmaal, der er blevet omtalt, skal jeg nævne det, der blev fremdraget af det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen), som repræsenterer Erhvervspartiet. Dette Medlem betegnede den Virksomhed, som Statstjenestemænd kan drive ved Siden af deres Virksomhed som Statstjenestemænd, som „Geschæft“. Det synes mig i og for sig underligt i dette ærede Medlems Mund, thi jeg vil ikke tro, at han med et saa haanligt fremmed Ord vil betegne almindeligt dansk Erhverv, men det maa han om. Endvidere betegnede det ærede Medlem det som Smudskonkurrence mod andre erhvervsdyrkende herhjemme. Det ærede Medlem opfordrede mig til at tilvejebringe en Statistik over Statens Tjenestemænds Erhvervsvirksomhed udover deres Tjeneste. Det maa jeg sige, jeg neppe tror mig i Stand til, i alt Fald ikke til at tilvejebringe den saaledes, at den kunde blive til nogen Vejledning eller Brug for Udvalget; thi at udsende 40 000 Skemaer til Besvarelse, faa dem hjem igen og bearbejde dem, det vil dog tage længere Tid, end jeg vil haabe, Udvalget vil komme til at arbejde i. Jeg kan heller ikke se, at en saadan Statistik er nødvendig, eller at det ærede Medlem behøvede med saa stor Iver at rejse dette Spørgsmaal. Det synes mig, at det ærede Medlem ser noget for smaat paa det i Forhold til det store Parti, han repræsenterer, idet nemlig det ærede Medlem efter Forslaget maa have set, at der er en vis Begrænsning for den Erhvervsvirksomhed, som en Statstjenestemand kan øve, og denne Begrænsning vil efter min Mening komme til at virke overmaade stærkt. Men lad os se paa Forholdene. Vil det ærede Medlem f. Eks. mene, at et Landpostbud